

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=jjQzqwiGU0E>

OSA 1 / 5

Kolme perustotuutta

1. Jumala on luonut meidät pappien kuningaskunnaksi
2. Rukouksiemme suunta ja voima on tultava Pyhäältä Hengeltä
3. Jumalan Henki ja Jumalan Sana aina toimivat yhdessä

1. Pappien kuningaskunta

- meillä on vastuu hallita rukouksien avulla
- tätä maailmaa eivät oikeasti hallitse presidentit, kuninkaat, hallitukset tai diktaattorit
- edellä mainitut maalliset hallitukset vain näyttävät hallitsevan
- ihmiset jotka todella hallitsevat maailmaa, ovat niitä, jotka tietävät kuinka rukoilla

2. Pyhän Hengen voima ja suunta rukouksissamme

- ilman Pyhän Hengen voimaa ja ohjausta emme voi olla tehokkaita rukouksissamme

3. Pyhä Henki ja Jumala sana

- Pyhän Hengen voima toimii yhdessä Jumalan sanan kanssa silloin, kun ne ovat yhdenmukaisia – Raamatun mukaisia
- rukoillaksemme tehokkaasti meidän on tiedettävä, mitä Raamattu sanoo

Raamatun mukainen esimerkki **Jaakob 5:17-18**

- Elija oli samanlainen henkilö kuin me vikoineen, heikkouksineen ja kaikkine ominaisuuksineen – tämä totuus mainitaan heti kappaleen alussa
- Elija rukoili, ettei sataisi maan päällä ja kuiva kausi kesti kolme vuotta kuusi kuukautta
- Hän rukoili uudelleen ja sade tuli ja maa tuotti satoa
- Elija oli samanlainen mies kuin me ja kuitenkin hän hallitsi sateen tuloa Israeliin kolmen ja puolen vuoden ajan
- Raamattu sanoo hyvin yksiselitteisesti, että sade on yksinomaan Jumalan hallinnassa, mutta kuitenkin tuossa vaiheessa Israelin historiaa Elija otti sateen hallintaansa
- Mikä oli hänen salaisuutensa? Hän tiesi kuinka rukoilla! Hänen rukouksissaan oli tuo määrä voimaa, koska hän tunsu Jumalan sanan ja sovelsi sitä oikein Raamatusta (Vanhasta Testamentista, koska Uutta ei vielä ollut olemassa)
- Tarkastellaan totuuksia Jumalan sanasta, joihin Elijan rukoukset perustuivat

Deuteronomia 11:16-17

- Ennen kuin israelilaiset olivat palanneet luvattuun perintömaahansa Mooses oli varoittanut heitä, etteivät he kääntäisi selkäänsä Herralle ja alkaisi palvomaan vieraita jumalia ja näin heistä tulisi epäjumalan palvojia
- Jos israelilaiset tekisivät niin, Jumala sulkisi taivaat eikä olisi sadetta (ensimmäinen Jumalan lupaus)
- Mooses sanoi näin ennen kuin israelilaiset olivat palanneet luvattuun maahansa: ”Varokaa, ettei teidän sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että poikkeatte pois ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte; muutoin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän sulkee taivaan, niin ettei tule sadetta eikä maa anna satoansa, ja te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa.”
- Elija sulki taivaan ja sadetta ei tullut mainitun Jumalan lupauksen mukaisesti

Toinen Jumalan lupaus, jonka kuningas Salomon julisti temppelinsä siunaustilaisuudessa

- 1. Kuningasten kirja 8:46-48:
- ”Jos taivas suljetaan, niin ettei tule sadetta, koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, ja kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään, koska sinä kuulet heitä, niin kuule taivaasta ja anna anteeksi palvelijaisi ja kansasi Israelin synty - sillä sinä osoitat heille hyvän tien, jota heidän on vaeltaminen - ja suo sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.”
- tässä havaitsemme päinvastaisen suunnan, kun Jumalan valittu kansa katuu syntejään ja kääntää selkensä niille, jolloin Jumala armosta antaa heille anteeksi ja sade tulee uudelleen
- näin ollen kun israelilaiset olivat katuneet syntejään ja kääntäneet selkensä niille, Elijalla oli oikeus vaatia Jumalan lupaus itselleen, että sade palaa ja niin hän tekikin
- Elijan rukouksien voima perustuu suoraan totuuteen, että ne perustuvat selviin kirjoitusten mukaisesti Jumalan lupauksiin
- tämä on salaisuus, joka meidän on pidettävä mielessä: rukouksemme ovat juuri niin tehokkaita kuin ne ovat yhdenmukaisia Jumalan lupauksen ja sanan kanssa

Kun Jumalan sana ja Jumalan Henki toimivat yhdessä omissa rukouksissamme, niin sama voima joka loi universumin, virtaa lävitsemme.

Uuden Testamentin mukainen esimerkki rukouksen voimasta

- kyseessä ei ole yksittäisen henkilön rukous vaan Jerusalemin seurakunnan yhteinen rukous
- meidän on pidettävä tämä mielessä, joskus Jumala ei huomio yksittäisen uskovan rukousta vaan vaatii kokonaisen seurakunnan yhteisen rukouksen
- apostolien teot 12:1-11: Herodes hallitsee alueellaan ja on teloittanut Jaakobin ja vanginnut Pietarin teloittaakseen myös hänet, mutta pääsiäisen aika estää sen ja Herodes odottaa aikaa pääsiäisen jälkeen, jolloin teloitus voidaan laittaa toimeen
- ”Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitutti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät. Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen. Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä. Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa. Ja katso, hänen edessään seisoj Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään. Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua". Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn. Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katuja; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä. Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti". ”
- havaitsemme että seurakunnan yhteinen ponnistus rukouksessa mahdollisti enkelin väliintulon ja Pietarin vapauttamisen

Meidän on ymmärrettävä jotain enkeleiden palvelutyöstä [videossa 8:57]

- **heprealaiskirje 1:14:** ”Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden [pelastuksen/salvation englanniksi] periä?”
- kyseessä on valtava lause, koska enkelit ovat palvelemassa meitä!
- jotta enkelit tulevat avuksemme, me, jotka olemme autuuden perillisiä [heirs of salvation], meidän on rukoiltava, jotta enkelit tulevat väliin puolestamme

- apostolien teot 12: ”Niin Herodes määrätynä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen; siihen kansa huusi: ”Jumalan ääni, eikä ihmisen!” Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä. Mutta Jumalan sana menestyi [increased] ja levisi [spread].”
- havaitsetteko jälleen, että kaikki mikä vastusti Jumalan tarkoitusta ja Hänen sanaansa lyötiin ja Herodes sai onnettoman, tuskallisen ja häpeällisen kuoleman, kun Jumalan enkeli iski häntä
- enkelin väliintulo päätti Herodeksen uran
- kyseessä oli seurakunnan yhteisponnistus rukouksessa, mikä antoi rukoukselle sen voiman!

Kaiken edellä mainitun valossa kysymme itseltämme: ”Kuka hallitsi alueella?” Herodes istui valtaistuimella, mutta kirkko hallitsi rukouksiensa voimalla! Uskotko, että vastaavaa voi tapahtua tänä päivänä? Tänä päivänä olemme liian keskittyneitä itseemme ja lähiympäristöömme. Tyypillinen rukouksemme kattaa läheiset perheenjäsenet kuten miehen, vaimon, lapset ja ehkä jonkun ystävän tai sukulaisen. Sellainen rukous ei saa aikaan tuloksia, joista olemme edellä puhuneet.

Sallikaa minun kysyä teiltä tämä: annatko Jumalan laajentaa horisonttiasi samalla, kun jatkamme loppuviikon ajan rukoiluamme Jumalan sanan mukaisesti?

OSA 2 / 5 [videossa 11:10]

Eilen mainitsin kolme päätotuutta, jotka ovat rukoustemme perusta. On meidän vastuullamme hallita tätä maailmaa rukoustemme avulla Jumalan tahdon mukaisesti. Toiseksi rukouksiemme suunnan ja voiman on tultava Pyhältä Hengeltä, jotta ne olisivat tehokkaita. Kolmanneksi Henki ja Jumalan sana aina toimivat yhdessä. Jumalan Hengen voima työskentelee rukouksissamme vain niin tehokkaasti kuin se on yhdenmukainen Jumalan sanan kanssa.

Annoin kaksi esimerkkiä Raamatusta. Vanhassa Testamentissa Elija hallitsi sadetta israelin kansan alueella kolmen ja puolen vuoden ajan. Uudessa Testamentissa Jerusalemin seurakunnan yhteisponnistus rukouksessa vapautti Pietarin korkean turvallisuusluokituksen vankilasta enkelin avulla, jonka jälkeen korruptoitunut hallitsija sai nopean ja pelottavan lopun uralleen – Herodes oli kyseessä. Molemmissa tapauksissa nähtiin suora enkelin väliintulo niiden puolesta, jotka rukoilivat.

Tänään kehitän ajatusta, kuinka hallita rukouksien avulla, erittäin käytännöllisellä tavalla. Puhun kristityille asetetusta velvoitteesta rukoilla hallituksemme puolesta. Tämä velvollisuus tulee suoraan Uudesta Testamentista ja vain harvat kristityt tuntevat sen. Tarkastelen asiaa **1. Tim. 2:1-4:n avulla:** ”Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.”

Kyseessä on eräs loogisin jae Raamatussa. Se esittelee sarjan ajatuksia ja velvollisuuksia, jotka meillä uskovina on sekä paljastaa pitävät perustelut niille. Ensimmäisenä esitellään kirkon ensimmäinen palvelustehtävä yhteisönä silloin, kun kokoonnutaan yhteen – se on rukous. Paavali kehoittaa siinä anomaan, rukoilemaan ja pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta sekä kuningasten ja esivallan puolesta. Kun tiivistämme neljä verbiä yhteen sanaan – se on rukous. Tämä on linjassa **Jesaja 56:7:n** kanssa: ”...sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.”

Ensimmäiseksi kehoitetaan erityisesti rukoilemaan kaikkien ihmisten puolesta, joten meidän rukouksiemme tulisi olla yhtä laaja-alaisia kuin Jumalan armo. Tyypillinen kirkon jäsenen rukous tänä päivänä kuuluu: ”Jumala siunaa minua, vaimoani, poikaani Johania ja hänen vaimoan. Kiitos, ei muuta.”

Selvästikään tuo ei ole linjassa Paavalin kehotuksen kanssa, että meidän tulisi rukoilla kaikkien ihmisten puolesta. Toiseksi Paavali kehottaa rukoilemaan kuningasten ja esivallan puolesta. Tällä puolella Atlantin valtamerä ei ole montaa kuningasta, joten jätetään se pois ja keskitytään esivaltaan – hallitsijat ja hallitus. Havaitsetteko, että ensimmäinen asia, jonka puolesta meidän tulisi rukoilla yhdessä seurakuntana on hallituksemme.

- Vaikuttaako hallituksemme siihen, millaista elämää elämme? Selvästikin hallitus vaikuttaa elämäämme monilla eri tavoilla, joten logiikan ja omien asioiden sujuvuuden kannalta meidän tulisi rukoilla hallituksemme puolesta.
- Mitä meidän tulisi rukoilla hallituksemme puolesta? Paavali jatkaa ...että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Uskon, että se on hallituksemme päätehtävä, jonka puolesta kirkon tulee rukoilla.
- Toisin sanoen, meidän tulisi rukoilla, että hallituksemme tekee työnsä kunnolla – tai vielä yksinkertaisemmin, että meillä olisi hyvä hallitus.
- Seuraavassa Paavali sanoo erittäin merkittävän ajatuksen: ”...Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme,...” Kuinka moni kristitty on havainnut, että Jumala hyväksyy hyvän hallituksen. Hyvä hallitus on Jumalan tahto.

Tiivistän edellä kertomani lyhyesti lukemalla pienen kappaleen kirjastani ”Shaping history through prayer and fasting” sivulta 42. Voimme nyt esittää 1. Tim. 2:1-4 muutaman loogisen askeleen avulla:

1. Ensimmäinen tehtävä seurakunnan säännöllisissä kokouksissa on rukous.
2. Ensimmäinen rukouksen kohde on hallituksemme.
3. Meidän tulisi rukoilla hyvän hallituksen puolesta.
4. Jumala haluaa, että evankeliumin totuus julistetaan kaikille ihmisille.
5. Hyvä hallitus tukee evankeliumin totuuden julistamista, kun huono hallitus estää sitä.
6. Hyvä hallitus on Jumalan tahto.

Luen vielä loppupäätelmän, koska se on kirjoitusten eräs tärkeimmistä asioista, koska se vaikuttaa koko elämäämme. Hyvä hallitus on Jumalan tahto.

1. Joh. 5:14-15: ”Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.”

- onnistuneen rukouksen perusta on se, että tiedämme rukoilevamme Jumalan tahdon mukaisesti
- Jumalan tahto tulee esille pääosin Raamatussa
- sovelletaan 1. Joh. 5:14-15:sta hallitukseemme: a) jos rukoilemme Jumalan tahdon mukaan, Hän kuulee meidät. b) Jos tiedämme, että Hän kuulee meidät, me tiedämme saavamme sen, mitä pyydämme. c) Me tiedämme, että hyvä hallitus on Jumalan tahto. d) Näin ollen, kun rukoilemme hyvän hallituksen puolesta, me tiedämme, että Jumala kuulee meidät. e) Jos me tiedämme, että Jumala kuulee meidät, me tiedämme saavamme sen, mitä pyydämme. f) Mistä me puhumme? Me puhumme hyvästä hallituksesta.

Jokainen kristitty määrittelee itse, mikä on hyvä hallitus. Onko hallituksemme tehokas? Jos hallituksemme ei ole hyvä oman määritelmäme mukaan, olemmeko tehneet asian muuttamiseksi jotain. Miksi emme? Voimme valittaa, nurista, voitotella ja hymähdellä hallituksellemme, mutta se ei muuta mitään – ainakaan parempaan suuntaan. Äänestäminen ei ole ainoa asia, minkä voimme tehdä hyvän hallituksen saadaksemme. Me voimme seurakunnan kokouksissa rukoilla hyvän hallituksen puolesta, koska se on Jumalan tahto!

- Kirjoituksissa ei ole mainittu ketään, jolla olisi valta kritisoida hallitusta.
- Sen sijaan kirjoituksissa on mainittu velvollisuus rukoilla hyvän hallituksen puolesta.

- Jos sinä kuulut siihen joukkoon, joka kritisoi, ehdottaisin, että käytät enemmän aikaa rukoukseen ja vähemmän aikaa kritiikkiin ja tulet havaitsemaan, että sinulla on vähemmän aihetta kritiikkiin
- ensimmäinen syy (huonoon/keskinkertaiseen hallitukseen) on se, että emme ole rukoilleet hyvän hallituksen puolesta
- toinen syy on se, että olemme rukoilleet hyvän hallituksen puolesta, mutta emme ole tiedneet, että se on Jumalan tahto, koska vain silloin, kun tiedämme rukoilevamme Jumalan tahdon mukaan, me tiedämme saavamme sen

Usein me ajattelemme, että hallituksemme on vaikutusvaltamme ulkopuolella. Me hymähtelemme, nostelemme olkapäitämme ja kritisoidemme ja valitamme, mutta emme rukoile. Uskon, että todellinen syy sille, että emme rukoile on siinä, ettemme ole havainneet rajattomia mahdollisuuksia rukoilla Jumalan sanan mukaisesti.

OSA 3 / 5 [videossa 22:37]

Edellisessä jaksossa esitin, että hyvän hallituksen puolesta rukoileminen on Jumalan tahto, koska se mahdollistaa evankeliumin julistamisen. Evankeliumin julistaminen on Jumalan päätarkoitus maailmassa. Kuitenkaan tämä ei tarkoita, että meillä olisi automaattisesti hyvä hallitus. Jumala odottaa meiltä, että rukoilemme. [Rukous on työkalu Jumalan valtakunnan rakentamiseksi!!!] Rukouksillamme on paljon tekemistä sen kanssa, minkälaisen hallituksen alaisuudessa elämme. Paljon enemmän kuin iso osa kristityistä on koskaan edes havainnut.

Esittelen seuraavaksi esimerkin, jossa rukous on muuttanut historian kulun. Vuonna 1940 olin filosofian professori Cambridgen yliopistossa, kun minut kutsuttiin Toisen Maailmansodan taisteluun Iso-Britannian armeijaan. Heinäkuussa 1941 minulla oli dramaattinen henkilökohtainen kohtaaminen Herran kanssa armeijan varuskunnassa. En voi mennä yksityiskohtiin, mutta se muutti minut kokonaan ja käänsi elämäni suunnan toiseen suuntaan.

Myöhemmin samana vuonna yksikkömme lähetettiin Pohjois-Afrikkaan ja itse palvelin siellä lääkintäjoukoissa. Tuon komennuksen aikana minulla oli etuoikeus todistaa Iso-Britannian armeijan pisin perääntyminen rintamalta koko tunnetun historian aikana. Se oli 700 mailia (1500 km) jatkunut perääntyminen. Se alkoi Libyasta (El Alya?) aivan Kairon lähelle saakka. Kerron teille, että 1500 kilometriä jatkuvaa perääntymistä on erittäin kuluttava ja moraalialas kokemus. Varsinkin karussa autiomaassa.

Tuona vuonna koko Lähi-Idän kohtalo oli hiuskarvan varassa. Akselivaltioiden joukot olisivat voineet vallata Kairon, Suezin kanavan ja koko Israelin ja sillä keinoin hallita koko Eurooppaa ja Iso-Britanniaa katkaisemalla öljyntuonnin sinne. Kyseessä oli kriittinen hetki. Ei ole mitään epäilystä siitä, että perääntymiseen oli useita syitä, joita minä en kykene kunnolla analysoimaan. Eräs joka teki minuun vaikutuksen oli se, että upseereilla ei ollut alaisuudessaan olevien joukkojen luottamusta.

Moraali oli huono, kommunikaatio heikkoa ja meidän kokemuksemme oli, että upseerit kiinnittivät enemmän huomiota omaan mukavuuteensa ja itsekkäisiin tarpeisiinsa kuin alaisuudessaan olevien miesten tarpeisiin tai jopa tarpeeseen edetä sodassa menestyksekkäästi. Eräs tarpeistamme oli vesi, jonka käyttö oli äärimmäisen tarkasti säännösteltyä. Sotilas sai käyttöönsä vettä yhden kenttävesipullon joka toinen päivä ja sen oli riitettävä kaikkeen kuten juomiseen, ruokailuun, peseytymiseen. Miehillä tuli hyvin selväksi se, että vaikka heidän oli selvitettävä pienellä vesimäärällä kaikkea tuosta, upseerit käyttivät saman vesimäärän yhdessä päivässä jo viskiinsä. Oli ilmiselvää, että tilanne ei ollut omiaan rakentamaan hyviä suhteita upseereiden ja heidän alaiensa välille.

Kristittynä, joka oli oppinut tuntemaan Herran, minulle tuli tunne, että minun oli rukoiltava. Mutta en vain tiennyt kuinka rukoilla. Ja niinpä enemmän tai vähemmän minä vain odotin, että Jumala antaisi minulle rukouksen, jollaisen Hän halusi minun rukoilevan. Jonkin ajan kuluttua Jumala antoi minulle seuraavan rukouksen: ”Herra, anna meille johtajat, jotka ovat kirkastavat Sinun kunniaasi, kun he johdattavat meidät voittoon.” Kun aloin rukoilemaan tuota rukousta, tein sen joka päivä säännöllisesti.

En tiennyt, mitä oli tapahtumassa, mutta Jumala liikkui joutuisasti. Iso-Britannian hallitus valitsi uuden johtajan Lähi-Idän joukoilleen Pohjois-Afrikassa. Upseeri, joka oli siihen saakka johtanut joukkoja Pohjois-Afrikassa, lensi sieltä Kairoon. Laskeutumisen aikana lentokone teki pakkolaskun ja mies sai surmansa. Joten tässä erittäin kriittisessä tilanteessa Iso-Britannian armeija Lähi-Idässä jäi ilman johtajaa. Tuona hetkenä Winston Churchill (pääministeri) toimi oma-aloitteisesti ja lähetti Lähi-Itään oman ehdokkaansa, joka oli tuntematon. Hänen nimensä oli Bernard Montgomery. Ja minun on sanottava omien havaintojeni perusteella, että Montgomery oli sitoutunut kristitty ja Jumalaa pelkäävä mies. Hän oli myös erittäin hyvä komentaja ja kurinalainen mies.

Ensimmäiseen hän järjesteli Iso-Britannian joukot uudelleen Lähi-Idässä. Hän palautti kurin ja moraalin. Hän muutti upseerien asenteen, olemuksen ja käyttäytymisen. Ja sitten edessä oli kuuluisa taistelu El Alamayssa, josta tuli ensimmäinen suuri voitto, jonka liittoutuneet saivat koko sodan aikana. Itse asiassa se oli ainoa liittoutuneiden suuri voitto koko sodan aikana. Tuo voitto käänsi sodan kulun Pohjois-Afrikassa liittoutuneiden hyväksi. Palvelin itse sotilasambulanssissa tuohon aikaan vain vähän Iso-Britannian etujoukkojen takana. Uutistoimittaja oli ambulanssin takana kannettavan radionsa kanssa, kun hän kertoi kuinka Montgomery komensi joukkonsa vain vähän ennen El Alamayn -taistelun alkua.

Toimittaja kuvaili kuinka Montgomery astui miestensä ja upseereidensa eteen ja sanoi: ”Pyydetään Herralta, joka on voimakas taistelussa, voittoa.” Kun kuuntelin noita sanoja, minä kutsun sitä taivaan sähköksi joka kulki päälaestani varpasiin saakka, Jumala puhui hyvin rauhallisesti ja päättäväisesti henkeeni: ”Tuo on vastaus rukouksiisi.” Joten hyvin aikaisin kristityn kokemuksessani opin, että rukous voi muuttaa historian kulun. Ja se on täysin linjassa kirjoitusten kanssa. **Psalmi 75:7-8:** ” Ei tule apua idästä, ei lännestä, ei vuorisesta erämaasta, vaan Jumala on se, joka tuomitsee: yhden hän alentaa, toisen ylentää.” Tämä oli juuri sitä, mitä taistelussa tapahtui. Jumala alensi yhden miehen ja nosti toisen miehen hänen tilalleen – miehen, joka antoi Jumalalle kunnian. Haluan teidän ymmärtävän, että kannattaa rukoilla johtajuuden puolesta.

Toinen esimerkkini tulee Keniasta Itä-Afrikasta, kun opetin siellä paikallisia opettajia vuonna 1960. Tuohon aikaan Keniassa odotettiin itsenäisyysjulistusta Iso-Britanniasta muutaman vuoden sisällä. Keniassa oli tapahtunut valtava poliittinen kriisi. Mau mau -kapinan seurauksena maa oli jakaantunut kahtia. Siellä ei ollut ainoastaan valkoisten ja tummien välistä vihanpitoa ja epäluuloa vaan eri heimojen välistä vihanpitoa. Samaan aikaan Belgian Kongo oli saanut itsenäisyytensä ja oli sen seurauksena syöksynyt katkeraan sisäiseen sotaan. Kaikki poliittiset asiantuntijat selittivät, että niin käy myös Keniassa, mutta vain pahemmin.

Lokakuussa samana vuonna olin nuorille kenialaisille suunnatussa Raamattukokouksessa, joka oli kestänyt viikon. Olimme tulleet viimeiseen päivään. Jollain tavalla Jumalan Henki liikkui siellä hyvin voimakkaasti ja ainutlaatuisella tavalla. Minusta tuntui, että olimme saaneet käsiimme Jumalan resursseja ja tunsin velvollisuudeksemme käyttää niitä oikein. Niinpä astuin puhujan korokkeelle ja pyysin hiljaisuutta nuorilta, jotka rukoilivat. Haastoin heidät rukoilemaan valtionsa tulevaisuuden puolesta. Muistutin heitä siitä, että oli kristittyjen velvollisuus rukoilla hallituksensa puolesta. Ilmoitin heille myös, että heitä kohtaa suuri kriisi, joka voidaan välttää ainoastaan heidän rukouksiensa kautta.

Seuraavan kymmenen minuutin ajan paikalla olleet 200-300 nuorta kenialaista yhdistyivät rukouksessa oman valtionsa puolesta ja siitä tuli eräs dramaattisin kokemus, jota olen ollut koskaan todistamassa. Kun hiljaisuus tuli, nuori afrikkalainen, joka oli seisonut kanssani puhujan korokkeella sanoi: ”Haluan puhua teille ystäväni. Samaan aikaan kun rukoilimme sain näyn. Näin siinä miehen punaisen hevosen selässä.

Hevonen oli erittäin julma ja erittäin raivokas ja tulossa Keniaan idästä. Sen takana oli ollut toisia punaisia hevosia, jotka olivat myös julmia ja raivokkaita. Samalla kun rukoilimme näin hevosien kääntyvän pois päin Keniasta ja menevän pohjoisen suuntaan. Kun mietin asiaa, Jumala sanoi minulle, että vain minun kansani rukousten yliluonnollinen voima voi kääntää ongelmat, jotka ovat tulossa Keniaan.”

En voi mennä yksityiskohtiin Kenian lähihistoriassa tuon tapahtuman jälkeen, mutta mainitsen lyhyesti, että pian tuon tapahtuman jälkeen Keniassa oli vallankaappausyritys. Kommunistit tulivat idästä ja yrittivät vallata koko alueen, mutta se ei onnistunut. Koska kommunistien vallankaappaus ei onnistunut Keniassa he kääntyivät pohjoiseen – Somaliaan. Tänä päivänä Somalia on käytännössä kommunistien aseellisesti miehittämä leiri. Tuosta ajasta eteenpäin Kenia on ollut kaikkein vakain ja edistynein valtio alueella vaikka Afrikassa on muodostunut 50 uutta valtiota tänä aikana – Toisen Maailmansodan jälkeen. Selvästikään kehitys Keniassa ei ole ollut sitä, mitä poliittiset asiantuntijat tuolloin ennustivat.

Tämä oli tulos yhteisrukouksesta, joka käänsi koko valtion historian kulun suunnan. Kysyn nyt teiltä: ”Voiko sama olla mahdollista Suomessa?” Vain minun kansani rukousten yliluonnollinen voima kääntää ongelmat, jotka ovat tulossa Suomeen. Voiko tuo totuus olla ajankohtainen Suomessa tänään?

OSA 4 / 5 [34:55]

Puhuin edellisessä jaksossa Jumalan kansan rukouksen yliluonnollisesta voimasta kääntää ongelmien suunta, jotka ovat tulossa kyseiseen valtioon. Tänään puhun siitä, mitä tapahtuu silloin, kun Jumalan kansa epäonnistuu rukouksissaan oman hallituksensa puolesta. Lisäksi kerron siitä, mitä tapahtuu silloin, kun rukoukset hallituksen ja kansan puolesta eivät ole linjassa Jumalan tahdon kanssa. Sen sijaan on tapahtunut moraalinen ja eettinen rappeutuminen valtion johdossa ja kansallisessa kulttuurissa. Monet pahat ja tuhoisat voimat ovat päässeet liikkumaan ja vastustamaan Jumalan ihmisten tavoitteita ja heitä itseään. Selvästi tämä on tilanne, mikä vallitsee monilla suomalaisen [äänitteessä: amerikkalaisen] elämän alueilla ja kulttuurissa nykyisin. Tämän vuoksi puheeni aihe on erittäin ajankohtainen ja merkitsevä vallitsevassa tilanteessa Suomessa.

Määrittelen päivän aiheeni kysymyksen muodossa. Oletetaan, että me kristityt olemme epäonnistuneet, koska emme ole rukoilleet ja muillakin tavoilla, mahdollisuuksissamme vaikuttaa valtiomme asioihin niiden parantamiseksi. Onko olemassa mitään, mitä voimme tehdä korjataksemme tilanteen? Minun vastaukseni on: kyllä! Raamatussa on selvä ja käytännöllinen vastaus kysymykseen. Mutta ennen kuin käännyimme Raamatun vastaukseen, tarkastellaan koko sitä vastuuta, mikä meillä kristityillä on, harjoittaa ainutlaatuista ja merkittävää vaikutusvaltaa koko yhteiskunnassa, jossa elämme.

Jeesus esitti asian meille vuorisaarnassaan. Siinä hän kuvaili kolme peräkkäistä kielikuvaa: suola, valo ja kaupunki kukkulan laella. Näin hän sanoo Matteus 5:13-14: ”Te olette maan suola, mutta jos suolasta on tullut mauton, kuinka siitä tehdään suolainen uudelleen? Siitä ei ole enää hyötyä missään, paitsi heitettäväksi ulos kadulle ihmisten tallattavaksi. Te olette maan valo, kaupunki, joka on rakennettu kukkulan laelle, ei pysy näkymättömänä. Siinä on kolme kielikuvaa: suola, valo ja kukkulan laelle rakennettu kaupunki. Tarkastellaan kunkin kielikuvan erityistä merkitystä. Minä käsittelen ne käänteisessä järjestyksessä.

Ensinnäkin me kristityt olemme kukkulan laelle rakennettu kaupunki. Mitä se tarkoittaa? Sana, joka tiivistää merkityksen erittäin hyvin on silmiinpistävä. Me herätämme huomioita kaikista kulmista tarkasteltuna, kaikkina aikoina ja meitä tarkkaillaan jatkuvasti. Se on totta. Sillä hetkellä, kun annat ihmisten tietää, että uskot Jeesukseen Kristukseen, että olet sitoutunut seuraamaan häntä, että käyt siinä ja siinä kirkossa, ihmiset alkavat katsomaan sinuun toisella tavalla. He analysoivat elämäsi, käyttäytymistäsi ja olemustasi. He sanovat: ”Onko se todellista? Vai esittääkö hän vain uskonnollista

osaansa?” He eivät tarkkaile sinua kirkossa, mutta tekevät sen paikoissa kuten toimisto, keittiö tai tehdas tai mikä tahansa se onkin. Silloin on hyvä muistaa, että kaikki me, jotka tunnustamme uskomme Jeesukseen, olemme yhdessä kukkulan laelle asetettu kaupunki – ja meitä katsotaan jatkuvasti.

Toiseksi Jeesus sanoo, että olemme maailman valo. Valossa on yksi tärkeä seikka – sille ei ole korvaajaa. Mikään muu ei voi ottaa valon paikkaa. Se on totta meidän elämässämme kristittyinä – ei ole olemassa korvaajaa. Kukaan muu ei voi ottaa paikkaamme tai tehdä työtämme. Toinen totuus valosta – se on ainoa vastaus pimeyteen. Ei ole toista keinoa pimeyden hallitsemiseksi kuin valo. Ja siellä minne valo tulee, pimeyden kanssa ei ole ongelmia. Valo käsittelee automaattisesti pimeyden. Sitä Jumala odottaa meiltä maailmassa, että me automaattisesti käsittelemme pimeyden.

Jeesus sanoo kolmannessa kielikuvassaan, että olemme maan suola. Suola on totta kai hyvin tunnettu päivittäisessä elämässämme ja siitä voidaan sanoa paljonkin. Mutta minä haluaisin osoittaa suolan kaksi päätehtävää. Ensimmäiseksi se antaa makua. Toiseksi se estää pilaantumista. Jos esimerkiksi ruoka ei ole hyvää, esimerkiksi kananmuna, mitä teet silloin? Sinä sirottelet suolaa sen päälle, joka muuten olisi mauton. Joten me olemme maan suola. Me olemme kuin pienet suolakiteet, jotka on siroteltu maan pinnalle antamaan sille makua. **Meidän vastuulla on antaa maalle makua.** Kenelle annamme makua? Vastaus on tietenkin Jumalalle. Meidän läsnäolomme pitäisi tehdä maasta sellainen, että Jumala hyväksyy sen siten, että me olemme täällä kristittyinä eläen elämäämme Jumalan armossa ja hänen rakkaudessaan, ylistäen, rukoillen ja kiittäen Jumalaa. Meidän läsnäolollamme on todellinen merkitys siinä, miten Jumala käsittelee maata. Minä uskon, että maa havaitsee tämän eräänä päivänä, kun Jumala ottaa meidät täältä pois. Mutta se päivä ei ole vielä ja sitä ennen meidän vastuullamme on olla suola.

Toinen suolan tehtävä on estää pilaantumista. Ennen pakastimia, kun merimiehet ottivat lihaa matkoilleen, kuinka he estivät sitä pilaantumasta? Kuinka he estivät lihaa pilaantumasta liian pian? Suolaamalla. Meidän tehtävämme maassa on suolata se. Estämme korruption voimia etenemästä - Moraalista, sosiaalista ja poliittista korruptiota. Kunnes Jumalan armon ja kirkkauden tavoitteet on saavutettu tässä maailmassa. Oletetaan, että epäonnistumme vastuussamme suolana – emme anna makua emmekä estä korruption voimia etenemästä. Kuunnellaan, mitä Jeesus sanoo: ”Jos suola ei tee tehtävänsä, se ei ole enää käyttökelpoinen mihinkään.” Havaitsetteko, että tämä soveltuu meihinkin. Jos emme tee sitä, mitä meidän pitäisi tehdä, me olemme hyödyttömiä mihinkään paitsi yhteen asiaan – heitettäväksi ulos ja poljettavaksi maan tomuun. Miltä sinusta tuntuisi, jos niin tapahtuisi?

On realistinen tosiasia, että maailmassa on miljoonia ja miljoonia ihmisiä, jotka katsoisivat kunnia-asiakseen polkea maan tomuun amerikkalaiset kristityt. Ei Jumala tule alas ja polje kristittyjä maan tomuun. Hän jättää meidät niiden armoille, jotka vihaavat kristinuskoa ja kaikkea, mitä se edustaa. Kaikkein katkerin reaktio sellaisessa tilanteessa kuuluisi: ”Me ansaitsemme tämän.” Jeesus varoitti meitä. Me emme kuunnelleet. Hän sanoi, että jos emme palvele maan suolana, meidät heitetään ulos miesten tallottavaksi. Onko olemassa ratkaisu? Onko olemassa tie ulos? Vai onko väistämätöntä, että meidät heitetään ulos miesten tallottavaksi?

Minä uskon, että Jumala tarjoaa vaihtoehdon. Vaihtoehto on armo. Tavan muuttaa tilanteen parempaan. On olemassa avainjake 2. Aik. 7:14, jossa Jumala sanoo näin: ”Jos minun kansani, jotka Minun nimeni on kutsunut, nöyrytyvät, rukoilevat ja etsivät kasvojani ja kääntävät selkänsä pahoille tavoilleen, silloin minä kuulen heidät taivaassa ja annan anteeksi heidän syntinsä ja elvytän heidän maansa.” Mietitään pieni hetki, kenelle tuo on sanottu. Jumala sanoo, että minun ihmiset / minun kansani, jotka on kutsuttu minun nimeni toimesta. Siinä kuvataan sinut ja minut kristittyinä tarkasti. Me olemme kristittyjä, koska Herramme, Jeesuksen Kristuksen, nimi on kutsuttu päällemme. Me olemme hänen kansansa. Jumala sanoo, että hän vaatii meitä tekemään neljä asiaa. Sitten kun olemme tehneet neljä asiaa, hän tekee kolme asiaa.

Tarkastellaan ensin kolmea asiaa, jotka Jumala sanoo tekevänsä. Hän sanoo kuulevansa taivaasta, antavan anteeksi syntimme ja parantavan maamme. Havaitkaa, että Jumala ei ole sitoutunut kuulemaan kaikkia

rukouksia siten, että hän reagoisi ja vastaisi niihin. Mutta Jumala sanoo, että jos täytämme ehdot, niin hän kuulee ja vastaa rukoukseemme. Sitten hän antaa anteeksi syntimme. Huomatkaa, ne ovat hänen kansansa syntejä – Jumalan ihmisten syntejä. Meidän pitää ymmärtää tämä. Jumalan väliintulon ja tämän maan välissä ei ole ei-uskovien (unbelievers englanniksi) synnit vaan Jumalan ihmisten synnit.

Kolmanneksi Jumala sanoo parantavan meidän maan. Katsotaanpa hetki maataamme ja mietitään tarvitseeko se parantumista. Mitä sinä sanoisit? Minä sanoisin, että Amerikka kansakuntana ja sen kansalaiset eivät ole koskaan historiansa aikana tarvinneet parantumista enemmän kuin tänä päivänä. Ja Jumala sanoo, että on olemassa tapa, jolla hän parantaa maan. Varmasti siinä on lupaus meille juuri tänä päivänä. Mutta muistakaa, että kyseessä on ehdollinen lupaus. Jumala sanoo, että meidän on tehtävä neljä asiaa ensiksi, jonka jälkeen hän tekee mainitut kolme – kuulee, antaa anteeksi syntimme ja parantaa maamme.

Mitä Jumala vaatii meitä tekemään? Mitä ovat ne neljä asiaa, jotka Jumala pyytää meitä tekemään. Tässä ne ovat. Ensimmäiseksi meidän on nöyryyttävä – tehtävä itsestämme nöyriä. Toiseksi meidän on rukoiltava. Kolmanneksi meidän on etsittävä Jumalan kasvoja. Neljänneksi meidän on käännyttävä pois pahoista tavoistamme.

Ensimmäinen tehtävämme on nöyrytyminen. Kirjoitukset sanovat, että Jumala vastustaa ylpeitä, mutta antaa armonsa nöyrille. Me voimme rukoilla, mutta jos niiden takana on ylpeys, ylimielisyys ja omahyväisyys, Jumala ei kuule rukoustamme. Joten meidän on nöyryyttävä. Ja Jumala asettaa vastuun meidän kannettavaksemme. En usko, että on kirjoitusten mukaista rukoilla: ”Jumala, tee minusta nöyrä.” Koska Jumala sanoo, että olkaa nöyriä.

Toiseksi kun olemme nöyrytyneet, sitten me rukoilemme. Kolmanneksi me etsimme Jumalan kasvoja. Mitä se tarkoittaa? Uskon, että se tarkoittaa enemmän kuin osallistumista rukoustapaamiseen. Rukoustapaaminen alkaa 7.30 ja päättyy 9.00. Mutta Jumalan kasvojen etsiminen tarkoittaa, että me rukoilemme niin pitkään, että tiedämme, että kohtasimme Jumalan ja että vastaus on matkalla. Neljänneksi meidän on käännettävä selkämme pahoille tavoillemme. Tosiasia on, että juuri meidän omat pahat tapamme ovat aiheuttaneet sen, että maamme on ongelmassa. Meidän rukoilemattomuutemme, meidän todistamatta jättäminen, meidän suoraselkäisyytemme ja avoimen vanhurskauden puutteemme, joka haastaa jumalattomat ja ei-uskovat. Vastuu on meillä.

OSA 5 / 5 [44:53]

Eilissä puheessani käsittelin hyvin tärkeää ja käytännöllistä asiaa. Oletetaan, että me kristityt olemme epäonnistuneet, rukoilemattomuuden ja toisillakin tavoilla, vaikuttaaksemme myönteisesti kansakuntaamme. Onko olemassa mitään mitä voisimme tehdä tilanteen korjaamiseksi? Minun vastaukseni on kyllä. Raamattu antaa selvän ja käytännöllisen vastauksen tähän kysymykseen. Se löytyy 2. Aik.7:14: ”mutta minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyrytyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi.”

Osoitin, että edellisessä jakeessa on seitsemän asiaa. Kolme asiaa, jotka Jumala lupaa tekevänsä meille. Ja neljä asiaa, jotka Jumala vaatii meitä tekemään hänelle. Kolme asiaa, jotka Jumala sanoo tekevänsä tulevat viimeiseksi. Hän sanoo, että kuulee taivaasta, antaa anteeksi syntimme ja parantaa maamme. Ja totta kai se on viimeisenä mainittu asia, jota kohti teemme töitä – maamme parantuminen. Jumala sanoo, että jos täytämme hänen ehtonsa, hän tekee kolme asiaa, joista viimeinen, huippuhetki, on juuri mainittu maan parantaminen. Jumala tarjoaa meille mahdollisuutta, että maamme voi parantua. Mutta hän siis vaatii neljä asiaa meiltä. Mitä ovat nuo neljä asiaa?

Ensinnäkin meidän on nöyryyttävä. Toiseksi meidän on rukoiltava. Kolmanneksi meidän on etsittävä Hänen kasvojaan. Neljänneksi meidän on käännättävä pois pahoilta teiltämme. Sanon ne uudelleen. Ensiksi meidän on nöyryyttävä. Toiseksi meidän on rukoiltava. Kolmanneksi meidän on etsittävä Jumalan kasvoja. Neljänneksi meidän on käännättävä pois pahoilta teiltämme.

Ensimmäinen asia, jonka Jumala haluaa meidän tekevän, on se, että me nöyryyimme. Kaikkialla kirjoituksissa, kun Jumala puhuu nöyryydestä, Hän asettaa meidät vastuuseen. Jumala ei tee meistä nöyriä vaan meidän on itse nöyryyttävä. Vaatimattomuus [nöyryys] ei ole tunne tai uskonnollinen esitys vaan se on tahdon teko ja päätös, joka tapahtuu toiminnassa. Jumala sanoo, että tehkää itsestänne nöyriä. Lisäksi Raamattu antaa meille erittäin yksityiskohtaisen ja käytännöllisen tavan, jolla Jumala odottaa meidän nöyrtyvän. Minulle se on hyvä uutinen. Oli nimittäin aika kristillisessä kokemuksessani, jolloin todella halusin nöyrtyä, mutta en tiennyt, miten se tehdään.

Sitten minä törmäsin salaisuuteen. Se on salaisuus, joka on piilotellut monia kristittyjä. Mutta uskon, että Jumala on palauttamassa sitä meille tänä päivänä. Salaisuus on, että osoitettu tapa nöyrtyä, on paastoamalla. Se on tuntematon sana monille kristityille tänä päivänä ja kuitenkin se on sana, joka toistuu monta, monta kertaa Raamatussa. Totuus on, että Raamatussa on vain muutama vaikuttava henkilö, joista emme tiedä varmuudella, paastosivatko he.

Aloitan lyhyesti kuvaamalla paaston. Minä ymmärrän paaston niin, että se on tarkoituksenmukaista ruuasta pidättäytymistä hengellisiin tavoitteisiin pyrittäessä. Joskus kyse on ruuasta ja vedestä, mutta tavallisesti vain ruuasta. Annan teille kolme esimerkkiä Vanhasta Testamentista, jotka on nimettyjä tapoja paastota nöyryytymistarkoituksessa. Ensimmäinen on kuningas Daavidin kertomus psalmista 35:13. Hän sanoo, että minä tein sieluni nöyräksi paastoamalla. Ja minun rukoukseni palasivat luokseni syliini. Havaitsemme, että Daavid yhdisti paastamiseen rukouksen. Paaston avulla hän teki sielunsa nöyräksi, mikä teki hänen rukouksestaan voimakkaamman ja tehokkaamman. Uskon, että asian on oltava juuri noin. Paastoaminen voimistaa rukousta.

Miksi meidän tulisi tehdä sielumme nöyräksi. Minä ymmärrän kirjoitukset niin, että sielu on ego. Se on päättäväinen ja vaativa osa. Se on osa, joka aina sanoo: ”Minä tahdon.” Tämä on sitä, mitä tarvitsen. Siunaa minua. Rukoile puolestani. Auta minua. Se on osa meitä, joka tekee meistä itsekeskeisiä. Uskon, että juuri se on valtava este meidän ja rukoustemme vastausten välissä. Meidän ja oikean Jumala-suhtemme välissä. Meidän on tehtävä sielu nöyräksi ja saatava se alistumaan. Paasto on tapa tehdä se.

Tarkastellaan rituaalia, jonka Jumala antoi Vanhassa Testamentissa sovituksen päivänä (Day of Atonement) Yom Kippur -päivänä – juutalaisten pyhä päivä näihin päiviin saakka. Leviticus 16:29-31: ”Tämä olkoon teille ikuinen säädös: seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, kurittakaa itseänne paastolla [you should humble your souls] älkääkään yhtäkään askareta toimittako, älköön maassa syntynyt älköönkään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne. Sillä sinä päivänä toimitetaan teille sovitus teidän puhdistamiseksi; kaikista synneistänne te tulette puhtaiksi Herran edessä. Se olkoon teille levon päivä, kurittakaa silloin itseänne paastolla; se olkoon ikuinen säädös.”

Siinä Jumala sanoo Israelille, että heidän on tehtävä sielunsa nöyräksi. Mielenkiintoista on se, että NIV-versiossa huomautus sanoo tässä kohdassa, että paastotkaa. Totuus on, että tuosta päivästä näihin aikoihin saakka, lähes 4000 vuotta, juutalaiset kaikkialla maailmassa ovat aina pitäneet tämän säädöksen, sovituksen päivää ei ole unohdettu, vaan silloin on paastottu ankarasti. Juutalaiset ovat aina tienneet, että paastoaminen on Jumalan määräämä tapa, jolla teemme sielumme nöyräksi.

Kolmas esimerkki löytyy Esra 8:21-23: ”Minä kuulutin siellä Ahava-joella paaston, että me nöyrtyisimme Jumalamme edessä ja anoisimme häneltä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme ja lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme. Sillä minua hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä auttamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska me olimme sanoneet kuninkaalle näin: ’Meidän Jumalamme käsi on kaikkien päällä, jotka etsivät häntä, heidän parhaakseen; mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia

vastaan, jotka hylkäävät hänet’. Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.” Esra ja maanpaossa olevat olivat aikeissa lähteä erittäin vaaralliselle ja pitkälle matkalle maan läpi, joka oli täynnä vihollisia ja sotajoukkoja. Heillä oli mukanaan vaimot, lapset ja temppeleistä mukaan otetut pyhät astiat, joita oltiin viemässä takaisin Jerusalemiin. Jotta heidän matkastaan olisi tullut turvallinen ja rauhallinen, he nöyryivät paastoamalla ja etsivät Jumalaa. Ja Jumala kuuli heidät ja takasi heille turvallisen matkan.

Teemme havainnon läpi koko Vanhan Testamentin, että paastoaminen on tapa, jolla teemme itsemme nöyräksi. Näin ollen paasto on Jumalan säätämä tapa, jolla teemme itsemme nöyräksi. Mitkä ovat seuraavat askeleet? 2. Aikakirja 7:14 kertoo, että meidän on rukoiltava. Se on seuraava askel. Mutta nyt me rukoilemme vaatimattomuudesta ja nöyrällä asenteella ja rikkinäisellä sydämellä ja nöyrällä riippuvuudella Jumalasta. Edellinen seuraa siitä, että havaitsemme tarvitsevamme Jumalaa epätoivoisesti ja jos hän ei auta, meillä ei ole muuta avunlähdeä, joka voisi tarpeemme täyttää. Uskon, että tämä on syy, miksi nöyryminen tulee ensiksi. Koska rukous joka on lähtöisin ylimielisyydestä, omahyväisyydestä ja itseriittoisuudesta, ei liikuta Kaikkivaltiaan Jumalan kättä.

Seuraava asia, mikä meidän on tehtävä, on etsiä Jumalaa. Etsiä Hänen kasvojaan. Hoosea 10:12 sanoo: ”Kylväkää itsellenne vanhurskauden kylvö, niin saatte leikata laupeuden leikkuun. Raivatkaa itsellenne uudispelto, silloin kun on aika etsiä Herraa, kunnes hän tulee ja antaa sataa, teille vanhurskautta.” On toinen asia mennä rukoustapaamiseen ja rukoilla noin tunti ja toisaalta etsiä Herraa kunnes Hän tulee. Kunnes on olemassa tarkka ja määrätty Jumalan vastaus. Uskon, että 2. Aikakirja 7:14 puhuu siitä, että etsimme Jumalaa niin pitkään kunnes hän ilmestyy. Kunnes näemme hänen ojennetut kätensä ja me näemme, että Jumala liikkuu vastaamaan rukoukseemme.

Hoosea sanoo, että raivatkaa itsellenne uudispelto. Eräs tapa tehdä se on paasto. Meillä on alueita elämässämme, joita ei ole hoidettu eivätkä ne tuota satoa Jumalalle. On alueita, joilla ei ole todellisia tuloksia olemassa eikä Pyhän Hengen työ ole näkyvillä. Niinpä Jumala sanoo, että raivatkaa uudispelto ja etsikää Herraa kunnes hän tulee ja sataa vanhurskautta päällemme. Rehellisesti sanottuna uskon, että tämä on ainoa toivo maallemme – että Jumala tulee ja sataa vanhurskautta tämän maan päälle. Mutta hän vaatii meitä etsimään hänen kasvojaan.

Sitten viimeinen asia, jonka hän vaatii, että käännyimme pahoilta teiltämme. No, ehkä sinä sanot, että mitä pahoja tapoja minulla on. Käyn kirkossa, sanon rukoukseni, luen Raamattuani, maksan veroni enkä tee mitään pahaa kenellekään. No, hetkinen. Kuka on oikeassa? Sinä vai Jumala? Paavalihan sanoo, että mikä sinä olet väittelemään Jumalan kanssa. Sanotko sinä Jumalalle, että minulla ei ole mitään pahoja tapoja. Juuri meidän pahat tapamme ovat tuoneet ongelmat kansakunnallemme. Sallikaa minun osoittaa kaksi mahdollista pahaa tapaa lukuisista.

Ensimmäinen on laiminlyönnin synty. Muistakaa, että on synty jättää jokin asia tekemättä silloin, kun voit sen tehdä. Jaakob 4:17 sanoo, että hän joka tietää, mikä olisi oikein tehdä tilanteessa eikä niin tee, hänelle se luetaan synniksi. Kyse ei ole siis välttämättä asioista, joita sinä teet vaan asioista, joita sinä et tee, joista Jumala on huolissaan. Esimerkiksi jos paasto on Jumala säätämä tapa tehdä itsemme nöyräksi ja sinä tiedät sen etkä tee sitä, muista jos alussa, silloin se on synty elämässäsi. Jumala vaatii sinua muuttamaan sen.

Toisenlainen pahuus, mikä on niin yleistä kristittyjen ja kirkossakävijöiden joukossa, on anteeksiantamattomuus. Muistanette tarinan palvelijasta, joka oli isännälleen velkaa 10000 talenttia ja sai koko summan anteeksi. Samalla miehellä oli ystävä, joka oli velkaa 100 penniä, pieni murto-osa edellisestä, mutta hän kieltäytyi antamasta tämän velkaa anteeksi. Velallinen valitti isännälle asiasta, joka kutsui miehen puheilleen ja sanoi: ”Sinä paha orja, minä annoin sinulle ison velan anteeksi, koska sitä anoit. Eikö sinun olisi pitänyt antaa anteeksi ystäväsi velka, kun hän sitä anoi?” Herra liikkui vihassaan ja antoi orjan kidutettavaksi kunnes hän oli maksanut koko velan.

Sitten Jeesus päättää, että niin tekee minun Taivaallinen Isäni teille, jos te ette anna anteeksi veljillenne. Kerron lyhyesti neljä asiaa. Ensimmäiseksi anteeksiantamattomuus on pahuutta. Toiseksi se tekee Herran vihaiseksi. Rangaistuksena siitä joutuu ojennetuksi kiduttajien armoille. Ja neljänneksi Jeesus varoittaa meitä tarkasti, että ellemme anna anteeksi uskoville veljillemme, tämä on sitä, miten Jumala toimii kanssamme. Hän alkaa vihaamaan meitä ja ojentaa meidät kiduttajien armoille – emmekä tule ulos siitä tilanteesta kuin vasta maksettuamme kaiken velkamme Jumalalle.

